

Herodotus 6.107: Hippias Loses a Tooth

κατα/άγ/ bring down (to the coast)
 ἀνδράποδο/ τό captive, slave
 ἀρχά/ ή beginning; rule
 ἀπο/βα/ disembark
 ἐκ/βα/ disembark
 ἐκ/βαλ/ throw out
 συν/βαλ/ throw together, M conclude
 βάρβαρο/ ή or ό barbarian
 βηχ/ cough
 βία/ ή force
 γά/ ή land, earth
 γηραιό/ old
 δοκε/ seem
 δυνα/ D able
 ἐθ/ be accustomed
 ἐπ/ἐλθ/ come suddenly upon
 κατα/ἐλθ/ return from exile
 ἕν/ one
 ἐπ/ speak

δια/έπ/ conduct, manage
 ἐς/ be
 μετα/έσ/ be with
 ἐξ/εὕρ/ find, discover
 συν/εύνα/ D sleep with
 μετα/έχ/ hold, share
 κατα/ήγε/ D lead, guide
 ἡμέτερο/ our
 ριδ/ see
 καλε/ call
 μεζόν/ bigger (μέγ/ big)
 μεν/ remain, wait for
 μέρες/ τό part
 μητέρ/ ή mother
 νάφ/ ή ship
 νήσο/ ή island
 νύκτ/ ή night
 παρα/οίχ/ D go by
 ὀδόντ/ ό tooth
 ὄνειρο/ ό dream
 ὄρμιδ/ anchor
 ὄψι/ ή vision, sight

πανσέληνο/ ή full moon (from πάντ/ all + σελένα/ moon)
 παραστάτα/ ό companion (from παρα/ at the side of + στα/ stand)
 ἐκ/πετ/ fall out
 πλέον/ more
 ποιε/ do, make
 πολλό/ much
 πρέσβυ/ old
 πταρ/ sneeze
 σει/ shake
 ἀνα/σο/ restore
 σπουδά/ ή effort
 ἀνα/στεναγ/ groan
 δια/ταγ/ assemble
 τελευτά/ end; die
 ὕπνο/ ό sleep
 ὑποχειρία/ ή control (from ὑπο/ under + χεῖρ/ hand)
 φαν/ D appear
 ψάμμο/ ή sand

οὔτοι μὲν νυν τὴν πανσέληνον ἔμενον, τοῖσι δὲ βαρβάροισι κατηγέετο Ἴππίης ὁ Πεισιστράτου ἐς τὸν Μαραθῶνα, τῆς παροιχομένης νυκτὸς ὄψιν ἰδὼν ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε· ἐδόκεε ὁ Ἴππίης τῇ μητρὶ τῇ ἑωυτοῦ συνευνηθῆναι. συνεβάλετο ὧν ἐκ τοῦ ὄνειρου κατελθὼν ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀνασωσάμενος τὴν ἀρχὴν τελευτήσῃεν ἐν τῇ

5 ἑωυτοῦ γηραιός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, τότε δὲ κατηγεόμενος τοῦτο μὲν τὰ ἀνδράποδα τὰ ἐξ Ἐρετρίας ἀπέβησε ἐς τὴν νῆσον τὴν Στυρέων, καλεομένην δὲ Αἰγλείην, τοῦτο δὲ καταγομένης ἐς τὸν Μαραθῶνα τὰς νέας ὄρμιζε αὐτός, ἐκβάντας τε ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους διέτασσε. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε

10 πταρεῖν τε καὶ βῆξαι μεζόνως ἢ ὡς ἐώθεε· οἷα δὲ οἱ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῶν ὀδόντων οἱ πλεῦνες ἐσειόντο. τούτων ὧν ἓνα τῶν ὀδόντων ἐκβάλλει ὑπὸ βίης βήξας· ἐκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ ἐποιέετο σπουδὴν πολλὴν ἐξευρεῖν. ὡς δὲ οὐκ ἐφαίνετό οἱ ὁ ὀδών, ἀναστενάξας εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας· Ἥ γῆ ἦδε οὐκ ἡμέτερη ἐστὶ οὐδὲ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην ποιήσασθαι· ὀκόσον δὲ τί μοι μέρος μετῆν, ὁ ὀδὼν μετέχει.